

Svar (19/2 97)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Ifølge tinglysningslovens § 16, stk. 4, skal tinglysningsingen af et dokument ske snarest muligt og senest 10 dage efter dokumentets anmeldelse til tinglysning.

Antallet af dokumenter, der anmeldes til tinglysning, har siden begyndelsen af 1996 ligget på et generelt højt niveau i forhold til tidligere år, når bortses fra tinglysningsboommet i 1994.

På flere tinglysningskontorer har det som følge deraf ikke været muligt at overholde 10 dages fristen i tinglysningsloven. Den gennemsnitlige ekspeditionstid på landets tinglysningskontorer lå imidlertid i uge 5 på 8 dage.

En del embeder har kunnet klare det øgede arbejdspress ved at ændre arbejds gange eller ved at foretage interne rokeringer til embedets tinglysningsafdeling.

Justitsministeriet har herudover iværksat en række initiativer for at nedbringe ekspeditionstiden ved de enkelte embeder, herunder bevilling af overarbejde, udlån af personale og antagelse af vikarbistand.

Justitsministeriet råder desuden over et såkaldt »ambulancehold«, der for tiden består af 4 rutinerede tinglysnings-medarbejdere. Ambulanceholdet har bl.a. til opgave at bistå tinglysningskontorer over hele landet i kortere eller længere perioder, når der på grund af lange ekspeditionstider er behov derfor. Ambulanceholdet yder desuden assistance til embeder i forbindelse med indførelsen af edb i tinglysningsingen, idet indførelsen af edb i en overgangsperiode kan medføre en forøget ekspeditionstid.

På Finansloven for 1997 er der afsat et ekstrabeløb til nedbringelse af berammelsestiderne ved retterne. En del af denne bevilling vil blive anvendt på nedbringelse af ekspeditionstiden på tinglysningskontorerne, herunder ved en styrkelse af »ambulanceholdet«.

10 dages fristen i tinglysningslovens § 16, stk. 4, er en ordensforskrift og overskridelse heraf er ikke erstatningspådragende eller på anden måde sanktioneret.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt med en bestemmelse om godtgørelse til parterne i de tilfælde, hvor fristen overskrides. En sådan ordning vil indebære, at der må frigøres ressourcer, der kan anvendes mere hensigtsmæssigt på anden måde, og vil ikke kunne forhindre fristoverskridelser, som

skyldes forhold, som tinglysningskontorerne ikke er herre over, f.eks. stigning i antallet af dokumenter som følge af renteændringer eller øget aktivitet på ejendomsmarkedet.

Spm. nr. S 1322

Til indenrigsministeren (4/2 97) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren redegøre for udviklingen i de kommunale tilskuds-/udligningsbeløb for de enkelte kommuner i perioden 1994 til 1998 som følge af de 2 ændringer i statens udlignings-/tilskudsregler, der trådte i kraft fra henholdsvis 1995 og 1996, og oplyse hvor meget skatterne må stige i de ramte kommuner for at dække merudgifterne samt forklare, hvorfor ministeren finder det rimeligt, at enkelte kommuner oplever så store indtægtstab som følge af regelændringerne, hvor f.eks. Greve Kommune mister 111 mio. kr. i 1998 i forhold til 1994?«

Svar (19/2 97)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Der er i perioden 1995 og 1996 gennemført to generelle ændringer af tilskuds- og udlignings-systemet:

– *LF 224, 1994 vedtaget som lov nr. 423 af 1. juni 1994:*

Lovforslaget indebar, at der fra og med 1995 skete en række – hovedsageligt tekniske – ajourføringer af tilskuds- og udlignings-systemet. Der blev herudover, med virkning for 1995, gennemført en ændring i fordelingen af den kompensation kommunerne får for ændringer i de konjunkturbestemte overførselsudgifter (budgetgaranti).

– *Finansieringsreformen i 1996 (LF 245 og 246, 1995 vedtaget som lov nr. 384 og 385 af 14. juni 1995.)*

Ved finansieringsreformen i 1995, med virkning fra 1996, blev der gennemført en generel omlægning af tilskuds- og udlignings-systemet. Herunder blev der bl.a. gennemført en øget udligning af de socialt betingede udgifter.

I forbindelse med de to lovændringer har der været en vidtgående overgangsregel. For 1995 blev der således ydet et overgangstilskud, der